

15 සරල යන්තු

අඟ අතිතයේ සිට ම මිනිසා වැඩ පහසු කර ගැනීමට යන්තු භාවිත කර ඇත. ඔබ අත්දැකීමෙන් ම දන්නා එවැනි අවස්ථා කිහිපයක් සිහියට නගා ගනිමු.

ලි කදක් හෝ විශාල ගලක් පෙරලා දැමීමට ඇති විටෙක එය මිසවා ඉවත් කිරීම අපහසු බව ඔබ දනියි. ඒ වෙනුවට අප කරන්නේ ලි කද හෝ ගල යට ලෝහ දැන්චික එක් කෙකළවරක් රඳවා සම්පූද්‍යේ තබන යම් ආධාරකයක් මත ලෝහ දැන්චි රඳවා දැන්චි නිදහස් කෙකළවරෙන් පහළට බලයක් යෙදීම සි. වැඩ පහසු කර ගැනීම සඳහා මෙහි දී යොදා ගෙන ඇත්කේ ලිවරය නම් යන්තු උපක්‍රමය සි (15.1 රුපය).

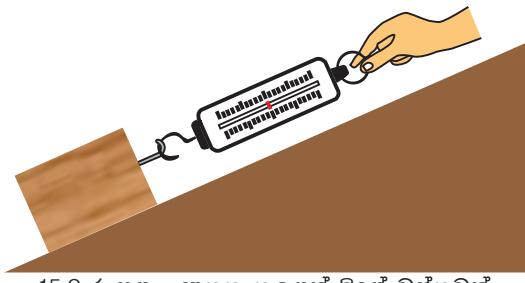

15.1 රුපය - මීවරයක්

තෙල් පිප්පයක් කෙකින් ඉහළට මිසවා ලොරියක තටුවට මතට ගැනීම තනි පුද්ගලයෙකුට කළ හැකි ද? එය කිරීම අපහසු ය. යම් වස්තුවක් සිරස්ව ඉහළට එසැවීමට යෙදිය යුතු බලය, කොපමණ දැයි සොයා බලමු.

ලෝහ කැබැල්ලක් නිවිතන් තුලාවක එල්ලා තුලාවේ පායාංකය සටහන් කරගන්න. දෙවනුව ලෝහ කැබැල්ල තුලාවේ එල්ලා තිබිය දී ම ලෝහ කැබැල්ල මත සිරස්ව ඉහළට බලයක් යොදා ඇතින් ඔසවන්න. නිවිතන් තුලාවේ පායාංකය සටහන් කරගන්න.

තුලාවේ ලෝහ කැබැල්ල එල්ලා ඇති විට ලෝහ කැබැල්ලේ බරට සමාන බලයක් තුලාව මත පහළට යෙදෙයි. ඔබ ලෝහ කැබැල්ල ඇතින් එස වූ විට සිදු වන්නේ එම බරට සමාන බලයක් අත මගින් ඉහළට යෙදීම සි. එවිට තුලාවේ පායාංකය ඉනා වන බව ඔබට පෙනෙනු ඇත. මේ අනුව, යමක් සිරස්ව ඉහළට එසවීමට නම් එහි බරට සමාන බලයක් ඉහළට යෙදිය යුතු බව පැහැදිලි වෙයි.

15.2 රුපය - ආනත තලයක් දිගේ වස්තුවක් ඉහළට ඇදුගෙන යාම

දැන් 15.2 රුපයේ පෙන්වා ඇති ආකාරයට ඇලයට (ආනතව) ලැල්ලක් තබා ලෝහ කැබැල්ල එම ලැල්ල දිගේ ඉහළට ඇදුගෙන යාමට සලස්වන්න. තරාදීයේ පායාංකය සටහන් කරගන්න. ආනතව තබා ඇති ලැල්ල දිගේ එය ඉහළට ගෙන යාමට යෙදිය යුතු බලය සිරස්ව ඉහළට එසවීමට යෙදු බලයට වඩා අඩු ය.

15.3 රුපය - ආනත තලයක් භාවිතයෙන් ලොරියකට තෙල් පිජ්පයක් පැවතීම

මෙහි දී ලෝහ කැබලේල ඉහළට එසැවීම, පහසු කර ගත් යන්ත්‍ර උපක්‍රමය ආනත තලය ලෙස හැඳින්වේ. ලොරියකට තෙල් පිජ්පයක් පැවතීමේ දී එය වඩා පහසුවෙන් කරගත හැකිකේ පොලොවේ සිට ලොරියේ තව්වූට ආනතව සිටින සේ තබා ගත් ලැල්ලක් දිගේ එය ඉහළට කල්ප කිරීමෙනි (15.3 රුපය).

ලිඳකින් ජලය ඇද ගැනීමට ලණුවක එක් කෙළවරකට බාල්දිය ගැට ගසා, අනෙක් කෙළවරින් අල්ලාගෙන එය ලිඳ තුළට යවා, ජලය පිරුණු පසු ඉහළට ඇද ගත හැකි ය. මෙහි දී අප යොදාන බලය ජලය පිරුණු බාල්දියේ බරට සමාන බලයකි.

මේ ක්‍රියාව වඩා පහසුවෙන් කළ හැකි ක්‍රමයක් පිළිබඳ සොයා බලමු. 15.4 රුපයේ දක්වෙන පරිදි බාල්දියට ගැට ගැසු ලණුව කජ්පියක් මතින් යවා ලණුවේ අනෙක් කෙළවරින් අදින විට බාල්දිය එසැවීමේ කාර්යය ඉතා පහසුවෙන් කෙරෙයි. මෙයට හේතුව ලණුවක් උඩු අතට ඇදීමට වඩා පහළට ඇදීම වඩා පහසු නිසා ය. කජ්පියක් මතින් කෙරෙන්නේ බලය යෙදිය යුතු දිඹාව අපට පහසු පරිදි වෙනස් කර ගැනීම සි.

15.4 රුපය -
කජ්පියක්
භාවිතයෙන්
වස්තුවක් ඉහළට
විස්ටීම

15.5 රුපය -
ඉස්කුරුප්පූ නියනක් භාවිතය

ඉස්කුරුප්පූ ඇණයක් යමකට වැදුදීමට ඉස්කුරුප්පූ නියනක් භාවිත කරන විට බල යොදාන්නේ එහි මිට කරකැවීමෙනි (15.5 රුපය). එවිට එම ක්‍රියාව පහසුවෙන් සිදුවන බව ඔබ දන්නා කරුණකි. ඉස්කුරුප්පූ නියනේ ද භාවිත වන්නේ වකුය හා අක්ෂ දණ්ඩ (සක හා අකර) නම් යන්ත්‍ර උපක්‍රමය සි.

මෙමෙස වැඩි පහසු කර ගැනීමට යොදාගන්නා උපක්‍රම සරල යන්ත්‍ර ලෙස හැඳින්වේ.

මෙහි දී හඳුනාගත් සරල යන්ත්‍ර වර්ග හතරක් පහත දක්වා ඇත.

- ලිවරය
- ආනත තලය
- කජ්පිය
- වකුය හා අක්ෂ දණ්ඩ (සක හා අකර)

මෙම එක් එක් යන්ත්‍ර වර්ග පිළිබඳව විස්තරාත්මකව සලකා බලමු.

15.1 ලිවරය

ලි කඳක් හෝ ගලක් පෙරලා දැමීමට, ලෝහ දුණ්ඩක් හෝ අලවංගුවක් වැනි උපකරණයක් හාවිත කරන ආකාරය පිළිබඳව නැවත සලකා බලමු.

විශාල ගලක් අවශ්‍ය ස්ථානයක් කරා මසවා, ගෙන යාම අපහසු ය. එය තනි පුද්ගලයෙකුට කළ නොහැකි තරම් ය. 15.6 රුපයේ දැක්වෙන ආකාරයට අලවංගුවක් හාවිතයෙන් එය සිදු කිරීම පහසු ය. මෙහි දී අලවංගුව ලිවරයක් සේ ක්‍රියා කරයි.

මෙහි දී ලිවරය මගින් අදාළ ක්‍රියාව පහසු වූයේ කෙසේ ද? මේ පිළිබඳව සොයා බැලීමට 15.1 ක්‍රියාකාරකමෙහි යෙදෙමු.

15.6 රුපය - අලවංගුව හාවිතය

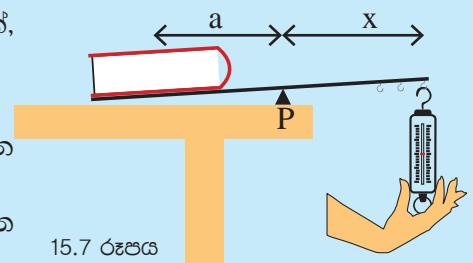

ක්‍රියාකාරකම 15.1

අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය :- පොතක්, නිවිටන් තුලාවක්, සැහැල්ලු ගක්තිමත් ලි පටියක්, කුඩා කොකු 3ක්

තුමය :-

- පොතහි බර නිවිටන් තුලාවක් මගින් මැන ගන්න.
- කුඩා ලි කැබැල්ලක් වැනි ආධාරකයක් මත (P) ලි පටිය තුළනය වන පරිදි තබන්න.
- 15.7 රුපයේ පොත්වා ඇති පරිදි ලි පටියේ එක් කෙළවරක් මත පොත තබා අනෙක් කෙළවර ආසන්නයේ අමුණන ලද කුඩා කොක්තක් මගින් නිවිටන් තුලාව ඇදා පොත එසවෙන සේ නිවිටන් තුලාවේ බඳෙන් අල්ලා පහළට අදින්න.
- තුලාවේ පායාංකය සටහන් කරන්න.
- පොතේ සිට P දක්වා දුර (a) නියත තබා ගෙන P සිට තුලාව ඇදා ඇති ස්ථානයට ඇති දුර (x) වෙනස් කරමින් පායාංක කිහිපයක් ගන්න. (මෙම පායාංකවලට x හි අයට aට වඩා අඩු සහ වැඩි අවස්ථා කිහිපයක් ද ඇතුළත් විය යුතු ය.)
- ඒ සැම අවස්ථාවක ම පොත යම් සිරස් දුරක් එසවෙන විට එයට සාපේක්ෂව ලි පටියට තුලාව සම්බන්ධ කර ඇති ස්ථානය ගමන් කරන දුර ද නිරික්ෂණය කරන්න.
- එම එක් එක් අවස්ථාවල x දුර මැන සටහන් කරන්න.

15.7 රුපය

ආධාරකයේ සිට තුලාව ඇදා ඇති ස්ථානයට ඇති දුර (x) පොතේ සිට ආධාරකය දක්වා ඇති දුරට (a) වැඩි අවස්ථාවල දී පොතේ බරට වඩා අඩු බලයක් යෙදීමෙන් පොත එසවිය හැකි බව ඔබට පෙනෙනු ඇත. මෙය ලිවරයින් කාර්යයක් පහසු වන එක් ආකාරයකි. අනි අයට වඩා xහි අයට අඩු අවස්ථාවල දී පොත එසවීමට පොතහි බරට වඩා වැඩි අයක් යෙදිවිය යුතු වෙයි. මෙය අවාසියක් ලෙස පෙනුණ ද, එම අවස්ථාවේ දී තුලාව සම්බන්ධ කර ඇති ලක්ෂණය කුඩා දුරක් ගමන් කරන විට පොත එයට වඩා වැඩි දුරක් ගමන් කරන බව ඔබ දකින්නට ඇත. ලිවර හාවිත වන සමහර අවස්ථාවල දී ප්‍රයෝගනවත් වන්නේ මෙම වෙනසයි.

ඉහත සැම අවස්ථාවක දී ම පොත ඉහළට එසවීම සඳහා ලිවරය මත බලය යෙදිය යුතු වන්නේ පහළට ය. මෙසේ බලයක් යෙදිය යුතු දිගාව වෙනස් කර ගැනීම ද ලිවරයකින් ලබා ගත හැකි තවත් ප්‍රයෝගනයකි.

ලිවරයක කොටස්

ඉහත 15.1 ක්‍රියාකාරකම සලකා බලමු.

මෙහි දී ලි පටිය සකසා ඇත්තේ ලිවරයක් ලෙස ය. එහි නිදහස් කෙළවරෙන් පහළට යොදන බලය ආයාසය නමින් හැඳින්වේ. ලිවරයෙන් මැඩ පැවැත්වෙන්නේ පොතේ බරයි. ලිවරය මගින් එසවීමට තැක් කරන මෙම බර, හාරය නමින් හැඳින්වේ.

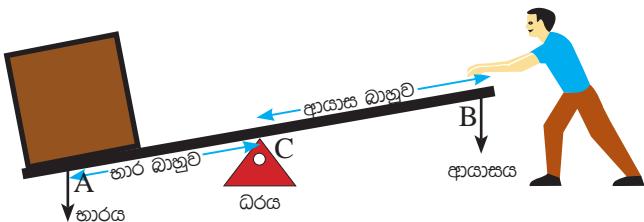
හාරය ආයාසයෙන් සංතුලනය වන්නේ ලි පටිය රඳවා ඇති ආධාරකයේ ස්පර්ශ ලක්ෂණය වටා ය. ලිවරය භුමණය වන්නේ එම ලක්ෂණය වටා ය. ආධාරකය මගින් ලි පටිය දුරා සිටින එම ලක්ෂණය ධරය නමින් හැඳින්වේ.

ලිවරයේ එක් කෙළවරක් මත හාරය රැඳේ. ලිවරයේ අනික් කෙළවර මත ආයාසය යෙදේ. හාරය ආයාසයෙන් සංතුලනය වන්නේ ධරය මගිනි.

මෙය වඩාත් පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීම සඳහා 15.8 රුපයේ පෙන්වා ඇති ලිවරය සලකා බලමු. AB ලෝහ දණ්ඩකි. B හි දී පහළට ආයාසය යෙදේ. C මත දණ්ඩ සංතුලනය වේ. C ධරය වේ.

ආයාස බාහුව හා හාර බාහුව

මෙම ලිවරයට ආයාස බලය යොදන බාහුව CB වේ. එය ආයාස බාහුව නම් වේ. එනම් ආයාසය යොදන ලක්ෂණය හා ධරය අතර කොටස ආයාස බාහුවයි.

15.8 රුපය - ලිවරයක කොටස්

හාරය යෙදෙන ලක්ෂණය හා ධරය

අතර කොටස හැඳින්වෙන්නේ හාර බාහුව ලෙස ය.

යාන්ත්‍රි වාසිය

සරල යන්ත්‍ර මගින් බොහෝ විට අඩු ආයාසයක් යන්ත්‍රය වෙත යෙදීමෙන් වැඩි හාරයක් සංතුලනය කර ගත හැකි වේ. මේ ආකාරයට සරල යන්ත්‍රයකින් ලබා ගත හැකි වාසිය ගණනය කරන්නේ හාරය සහ ආයාසය අතර අනුපාතය ලෙස ය. එය යාන්ත්‍රි වාසිය නමින් හැඳින්වේ.

$$\text{යාන්ත්‍රි වාසිය} = \frac{\text{හාරය}}{\text{ආයාසය}}$$

ඉහත 15.8 රුපයේ දැක්වෙන අවස්ථාව සඳහා යොදන ආයාසය 12 N වන අතර එසවෙන හාරය 36 N වේ. එම අවස්ථාව සඳහා යාන්ත්‍රි වාසිය සොයා බලමු.

$$\text{යාන්ත්‍රි වාසිය} = \frac{\text{හාරය}}{\text{ආයාසය}}$$

$$= \frac{36 \text{ N}}{12 \text{ N}}$$

$$= 3$$

භාර බාහුවට වඩා ආයාස බාහුව දිගින් වැඩි වන පහත අවස්ථාව සලකා බලමී.

වින් බදුනක පියනක් ගැලවීමේ දී අතේ ඇගිලිවලින් උප්‍ය අතට බල යෙදීම අපහසු ය. එට වඩා එම කාර්යය පහසු කරවන ක්‍රමයක් 15.9 රුපයේ දක්වේ.

එහි දී හැන්ද ලිවරයක් සේ ක්‍රියා කරයි. හැන්දේ එක් කෙළවරක් මිනින් වින් බදුනේ පියන දරා සිටියි. එට සම්පයන් හැන්දේ

එක් ලක්ෂණයක් වින් එක් ගැට්ට මත පවතී. එම ලක්ෂණය ධරයයි. හැන්දේ නිදහස් කෙළවරින් කුඩා බලයක් පහළට යොදන විට පියන ඉහළට විසිවෙයි. සිර වී තිබූ පියන මෙසේ පහසුවෙන් ගැලවේයි.

ඉහත දක්වා ඇති ලිවරවල ධරය ක්‍රියා කළ ස්ථානය සලකන්න. ධරය ක්‍රියා කළේ, ආයාසයත් භාරයත් අතරයි.

ධරය ක්‍රියා කරන ස්ථානය අනුව ලිවර වර්ග 3කට බෙදිය හැකි ය.

- පළමු වර්ගයේ ලිවර
- දෙවන වර්ගයේ ලිවර
- තෙවන වර්ගයේ ලිවර

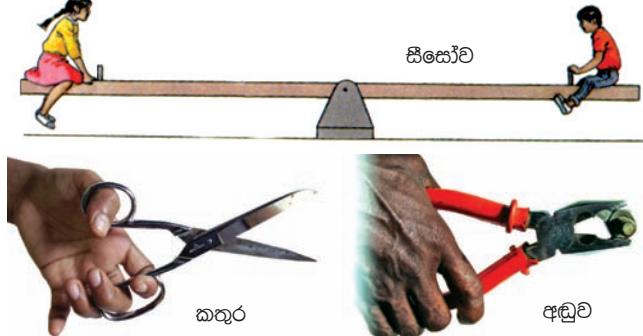
පළමුවන වර්ගයේ ලිවර

ආයාසයත්, භාරයත් අතර ධරය ක්‍රියා කරන ලිවර, පළමුවන වර්ගයේ ලිවර නම් වේ. මෙම පාඨමේ මෙතෙක් ඉදිරිපත් කර ඇති ලිවර සියල්ල ම පළමුවන වර්ගයේ ලිවර වේ. 15.10 රුපයේ පළමුවන වර්ගයේ ලිවරයක් තිරුපණය කෙරේ.

15.10 රුපය

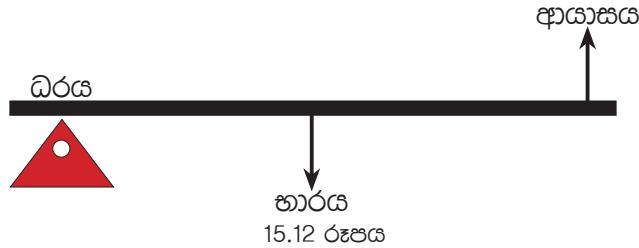
පළමුවන වර්ගයේ ලිවරවලට තවත් උදාහරණ කිහිපයක් පහත දී ඇතේ.

15.11 රුපය - පළමුවන වර්ගයේ ලිවර

දෙවන වර්ගයේ ලිවර

ආයාසයත් ධරුයත් අතර හාරය පිහිටන ලිවර දෙවන වර්ගයේ ලිවර නම් වේ (15.12 රුපය).

දෙවන වර්ගයේ ලිවර සඳහා නිදසුන් කිහිපයක් 15.13 රුපයේ දක්වා ඇත.

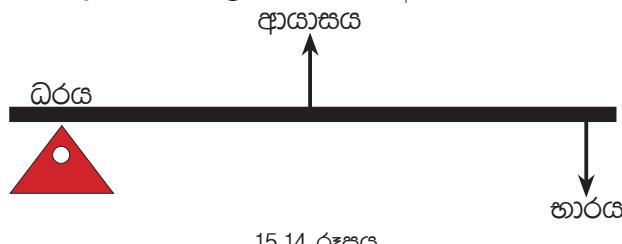

15.13 රුපය - දෙවන වර්ගයේ ලිවර

ගිරයේ තල දෙක එකට සම්බන්ධ කර තිබෙන ඇශ්‍යය වටා තල දෙක ප්‍රමණය වේ. එම නිසා මෙම ඇශ්‍යය පිහිටි ස්ථානය ධරුය වේ. හාරය ඇත්තේ රූපයටයි. ගිරයේ බාහු දෙකකින් කෙළවරට ආසන්නයෙන් ආයාසය යොදනු ලබයි.

තෙවන වර්ගයේ ලිවර ගණය

තෙන්වන ලිවර ගණයේ හාරයත්, ධරුයත් අතර ආයාසය ක්‍රියා කරයි (15.14 රුපය). කොස්ස, ඉදල, බිලි පිත්ත (15.15 රුපය) මෙම ලිවර ගණයට අයත් ය.

15.14 රුපය

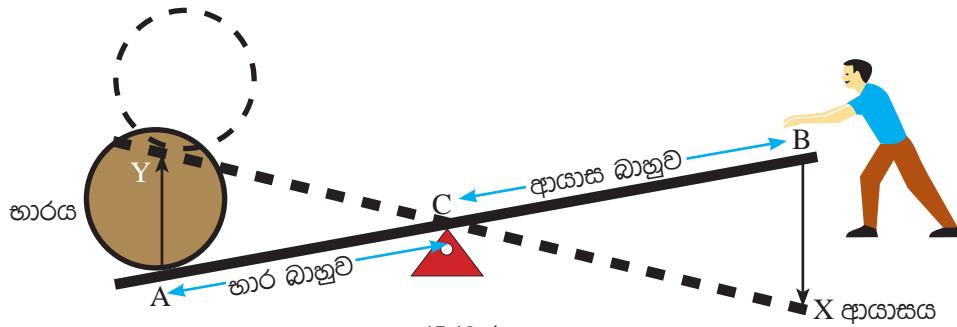

15.15 රුපය - ඕම් පිත්ත

මෙම ලිවර වර්ගයේ ආයාස බාහුවේ දිගට වඩා නිතර ම හාර බාහුවේ දිග වැඩි ය. එවිට සිදුවන්නේ යම් හාරයක් සංකුලනය කිරීමට හාරයට වඩා වැඩි ආයාසයක් අවශ්‍ය වීමයි. එනම් මෙම ලිවර වර්ගයේ යාන්ත්‍ර වාසිය නිතර ම එකට වඩා අඩු ය. නමුත් මේවා ප්‍රයෝගන්වත් වන්නේ ආයාසය අඩු දුරක් ගමන් කිරීමේ දී හාරය වැඩි දුරක් ගමන් කිරීම නිසා ය.

ලිවරයක ප්‍රවේග අනුපාතය

යම් බරක් ඉහළට එසැවීමට යොදා ගත් පහත ලිවර උපක්‍රමය නැවත සිහිපත් කරමු.

15.16 රූපය

මෙම ලිවරය වෙත අප ආයාසය යොදුන්නේ B ලක්ෂායෙනි. B හි සිට X දක්වා ආයාසය යුතුවේ යැයි සිතන්න. මෙය ආයාසයේ විස්ත්‍රාපනය වේ. එවිට භාරය එසැවෙන්නේ A සිට Y දක්වා ය. මෙය භාරයේ විස්ත්‍රාපනය වේ.

යම් කාලයක දී ආයාසයේ සිදු වන විස්ත්‍රාපනය එම කාලය තුළ භාරයේ සිදු වන විස්ත්‍රාපනය මෙන් කී ගුණයක් ද යන්න එම යන්තුයේ ප්‍රවේග අනුපාතය වේ.

ප්‍රවේග අනුපාතය

= $\frac{\text{ආයාසයේ විස්ත්‍රාපනය}}{\text{භාරයේ විස්ත්‍රාපනය}}$

ආයාස බාහුවේ දිග භාර බාහුවේ දිගෙන් බෙදු විට ලැබෙන්නේ ද එම අගය ම ය.

යන්තුයක ප්‍රවේග අනුපාතය වැඩි වූ තරමට එම යන්තුය වෙත යොදිය යුතු ආයාසය අඩු වේ.

ඉහත උදාහරණයෙහි පරිදි $BX = 60 \text{ cm}$ හා $AY = 15 \text{ cm}$ වී නම්, එම ලිවරයේ

$$\begin{aligned} \text{ප්‍රවේග අනුපාතය} &= \frac{60 \text{ cm}}{15 \text{ cm}} \\ &= \underline{\underline{4}} \end{aligned}$$

යන්තුයක ප්‍රවේග අනුපාතය = 4 නම් ඉන් අප සෙස්ද්ධාන්තිකව සිතාගන්නේ එම යන්තුයෙන් යම් භාරයක් එසැවීමට අවශ්‍ය වන ආයාසය, භාරයෙන් $1/4$ ක් වන බව ය.

නමුත් ප්‍රායෝගිකව මෙය සිදු කරන විට අවශ්‍ය ආයාසය භාරයෙන් $1/4$ දක්වා අඩු වන්නේ නැත. මෙයට හේතුව පද්ධතියේ ඇති සර්ථකයයි. එනම් යන්තුයකින් ලැබෙන යන්තු වාසිය, ප්‍රවේග අනුපාතයට වඩා අඩු අගයකි.

ප්‍රඩහ කාර්යය හා ප්‍රතිඩහ කාර්යය

යන්ත්‍රයකින් කාර්යයක් කර ගැනීමට අප යන්ත්‍රය වෙත යම් කාර්යයක් සිදු කළ යුතු ය. මෙය හඳුන්වන්නේ ප්‍රඩහ කාර්යය ලෙස ය. යන්ත්‍රය වෙත එසේ යම් කාර්යයක් සිදු කරන විට යන්ත්‍රය මගින් යම් කාර්යයක් සිදු කරනු ලබයි. මෙය ප්‍රතිඩහ කාර්යයකි.

ඉහත සඳහන් කර ඇති ලිවරය ගැන නැවත සලකා බලමු.

B හි දී යොදන ආයාසය 50 N ද, A හි දී එසැවෙන භාරය 150 N ද යැයි සිතම්.

බලයක් යම් දුරකට ත්‍රියා කිරීමේ දී කෙරෙන කාර්යය ප්‍රමාණය සොයන අයුරු මුළු දනියි. යොදන බලය, එම බලයේ විස්ත්‍රාපනයෙන් ගුණ කළ විට කෙරෙන කාර්යය ප්‍රමාණය ලැබේ.

ඉහත ලිවරය මත අප කරන කාර්යය (ප්‍රඩහ කාර්යය) පහත ආකාරයට ගණනය කළ හැකි ය.

$$\text{ප්‍රඩහ කාර්යය} = \text{ආයාසය} \times \text{ආයාසයේ විස්ත්‍රාපනය}$$

$$= 50 \text{ N} \times 60 \text{ cm}$$

$$= 50 \text{ N} \times \frac{60}{100} \text{ m}$$

$$= 30 \text{ J}$$

ලිවරයෙන් කෙරෙන කාර්යය (ප්‍රතිඩහ කාර්යය) පහත ආකාරයට ගණනය කළ හැකි ය.

$$\text{ප්‍රතිඩහ කාර්යය හෝවත් ලිවරයෙන් කෙරෙන කාර්යය} = \text{භාරය} \times \text{භාරයේ විස්ත්‍රාපනය}$$

$$= 150 \text{ N} \times 15 \text{ cm}$$

$$= 150 \text{ N} \times \frac{15}{100} \text{ m}$$

$$= 22.5 \text{ J}$$

මෙහි දී ලිවරය භාවිත කිරීමෙන් මෙම 22.5 J කාර්යය කර ගැනීමට ලිවරය වෙත 30 J ක කාර්යයක් සිදු කළ යුතුව ඇති.

ලිවරයට ප්‍රඩහ කාර්යයට ලිවරයෙන් සිදු වූ කාර්යය ප්‍රතිශතයක් ලෙස පහත ආකාරයට ගණනය කළ හැකි ය.

$$\begin{aligned} &= \frac{22.5 \text{ J}}{30 \text{ J}} \times 100 \\ &= \underline{\underline{75\%}} \end{aligned}$$

මෙම අප ගණනය කළේ මෙම ලිවරයේ කාර්යක්ෂමතාවයි. ඒ අනුව එම ලිවරයේ කාර්යක්ෂමතාව 75% කි.

$$\begin{aligned}
 \text{යන්තුයක කාර්යක්ෂමතාව} &= \frac{\text{ප්‍රතිදාන කාර්යය}}{\text{ප්‍රදාන කාර්යය}} \\
 &= \frac{\text{භාරය} \times \text{භාරය වලනය වූ දුර}{\text{ආයාසය} \times \text{ආයාසය වලනය වූ දුර}} \\
 &= \frac{\text{භාරය}}{\text{ආයාසය}} \times \frac{\text{භාරය වලනය වූ දුර}}{\text{ආයාසය වලනය වූ දුර}}
 \end{aligned}$$

ආයාසය වලනය වූ දුර, භාරය වලනය වූ දුර රෙන් බෙදුවොත් ලැබෙන්නේ ප්‍රවේග අනුපාතයයි. නමුත් මෙහි සඳහන් වන්නේ භාරය වලනය වූ දුර ආයාසය වලනය වූ දුර රෙන් බෙදාන බවයි. එය සමාන වන්නේ ප්‍රවේග අනුපාතයේ පර්ස්පරයටයි.

එනම්, $\frac{1}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}}$ සි

$$\begin{aligned}
 \text{එබැවින් කාර්යක්ෂමතාව} &= \frac{\text{යාන්ත්‍ර වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times \frac{1}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \\
 \text{කාර්යක්ෂමතාව} &= \frac{\text{යාන්ත්‍ර වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}}
 \end{aligned}$$

සාමාන්‍යයෙන් කාර්යක්ෂමතාව ගණනය කරන්නේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස ය.

$$\text{එබැවින් කාර්යක්ෂමතාව} = \frac{\text{යාන්ත්‍ර වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times 100\%$$

ලිවර සඳහා පමණක් නොව ඕනෑම යන්තුයක් සඳහා පහත සම්කරණ භාවිත කළ හැකි ය.

$$\begin{aligned}
 \text{යාන්ත්‍ර වාසිය} &= \frac{\text{භාරය}}{\text{ආයාසය}} \\
 \text{ප්‍රවේග අනුපාතය} &= \frac{\text{ආයාසය වලනය වූ දුර}}{\text{එම කාලය තුළ භාරය වලනය වූ දුර}} \\
 \text{කාර්යක්ෂමතාව} &= \frac{\text{යාන්ත්‍ර වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times 100\%
 \end{aligned}$$

15.2 ආනත තලය

වැඩ පහසු කරගැනීමට ආනත තල යොදා ගත හැකි නිසා ආනත තලය ද සරල යන්තු වර්ගයකි.

යම් වස්තුවක් සිරස්ව ඉහළට එසැවීමට එහි බරට සමාන බලයක් යෙදිය යුතු බව අපි මේ ඉහත අධ්‍යාපනය කළේම්.

එහෙත් ආනත තලයක් දිගේ එය ඉහළට ගෙන යන විට අවශ්‍ය වන්නේ රේට වඩා අඩු ආයාසයකි.

ආනත තලයක් දිගේ වස්තුවක් ඉහළට ගෙන යන විට අවශ්‍ය ආයාසය ආනතියට අනුව වෙනස් වන්නේ කෙසේ දැයි සෙවීමට 15.2 ක්‍රියාකාරකම සිදු කරමු.

ක්‍රියාකාරකම 15.2

අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය : ලැඳ්ලක්, නිවිචන් තුලාවක්, ලි කුට්‍රියක්, ගබාල් කැට කිහිපයක් කුම්ය

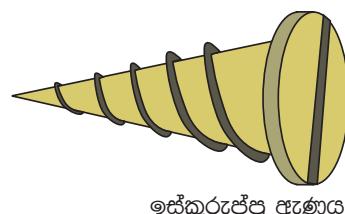
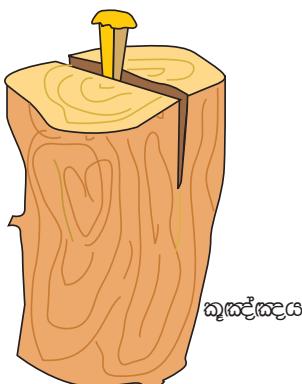
- ගබාල් කැට කිහිපයක් යොදාගෙන, ලැඳ්ලක් යම් ආනතියකින් තබා ගන්න.
- ලි කුට්‍රියේ එක පැත්තකට මුදුවක් යොදා එම මුදුවට නිවිචන් තරාදිය සම්බන්ධ කරගෙන ලැඳ්ල දිගේ ඉහළට එය ඇදැගෙන යාමට අවශ්‍ය බලය සොයා ගන්න.
- රේ ප්‍රගත ගබාල් කැටයක් ඉවත් කර ලැඳ්ල තබා ආනතිය වෙනස් කර පෙර සේ ම ලැඳ්ල දිගේ ලි කුට්‍රිය ඉහළට ඇදැගෙන යාමට අවශ්‍ය බලය සොයා ගන්න.
- දැන් තවත් ගබාල් කැටයක් ඉවත් කර පෙර සේ ම ලැඳ්ල දිගේ ලි කුට්‍රිය ඇදැගෙන යාමට වුවමනා ආයාසය සොයා ගන්න.
- ආනතිය අනුව, ආයාසය වෙනස් වන අයුරු සසඳුන්න.

ආනත තලයේ ආනතිය වැඩි වන විට ආයාසය වැඩි වන බවත් ආනතිය අඩු වන විට ආයාසය අඩු වන බවත් ඔබට දැකගත හැකි වනු ඇත. ආයාසය අඩු වීම අනුව යාන්තු වාසිය වැඩි වේ.

ඡැනීන්ඩා පීවිතයේ දී ආනත තලය යෙදෙන අවස්ථා

- කුක්ක්දුය
- පඩි පෙළ
- ඉස්කුරුප්පූ ජැක්කුව
- ඉස්කුරුප්පූ ඇණය
- ඉනිමග

ආනත තලය ආශ්‍රිත ගණනය කිරීම් සිදු කරන ආකාරය මිළගට සලකා බලම්.

15.17 රෘපය - ආනත තලය යෙදෙන අවස්ථා කිහිපයක් වීදුනුව | සරල යන්තු

තෙල් පිළ්පයක බර 600 N කි. එය 4 m දිග ආනත තලයක් යොදා ගෙන පොලොවේ සිට 1 m උස ලොරියේ කටුවුව වෙතට වලනය කෙරේ. ආනත තලය දිගේ තෙල් පිළ්පය ඉහළට තල්ල කිරීමට අවකාශ වූ බලය 200 N ක් යැයි සිතමු.

- i. මෙම ආනත තලයේ යාන්ත්‍රි වාසිය = $\frac{\text{භාරය}}{\text{ආයාසය}}$
= $\frac{600 \text{ N}}{200 \text{ N}}$
= 3
- ii. මෙම ආනත තලයේ ප්‍රවේග අනුපාතය = $\frac{\text{ආයාසය වලනය වූ දුර}}{\text{භාරය වලනය වූ දුර}}$
= $\frac{4 \text{ m}}{1 \text{ m}}$
= 4
- iii. ආනත තලයේ කාර්යක්ෂමතාව = $\frac{\text{යාන්ත්‍රි වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times 100$
= $\frac{3 \text{ m}}{4 \text{ m}} \times 100$
= 75%
- iv. පුදාන කාර්යය = ආයාසය X ආයාසය වලනය වූ දුර
= $200 \text{ N} \times 4 \text{ m}$
= 800 J
- v. ප්‍රතිදාන කාර්යය = භාරය X භාරය වලනය වූ දුර
= $600 \text{ N} \times 1 \text{ m}$
= 600 J

පුදාන කාර්ය හා ප්‍රතිදාන කාර්යය ඇසුරින් ද කාර්යක්ෂමතාව ගණනය කළ හැකි ය.

$$\begin{aligned}
 \text{vi.} \quad \text{ආනත තලයේ කාර්යක්ෂමතාව} &= \frac{\text{ප්‍රතිදාන කාර්යය}}{\text{පුදාන කාර්යය}} \times 100 \\
 &= \frac{600 \text{ J}}{800 \text{ J}} \times 100 \\
 &= \underline{\underline{75\%}}
 \end{aligned}$$

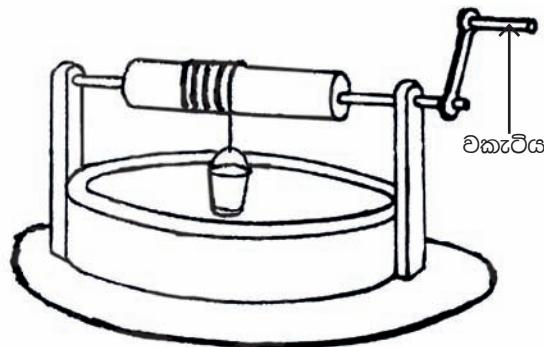
15.3 වතුය හා අක්ෂ දුණ්ධ (සක හා අකර)

වතුය හා අක්ෂ දුණ්ධ වැඩ පහසු කර ගැනීමට යොදා ගන්නා තවත් සරල යන්තු වර්ගයකි. වතුය හා අක්ෂ දුණ්ධ එකිනෙකට සම්බන්ධ බැවින් වතුය නරභා අක්ෂ දුණ්ධට ආයාසය සපයා වැඩ පහසුවෙන් කරගත හැකි ය. මේ සඳහා බිඛරය තුළ මෙම සරල යන්තු උපක්‍රමය කියාත්මක වන අයුරු සලකා බලමු.

බිබරය යනු සිලින්ඩර්කාර ලි කඳකට වකැටියක් (මිටක්) සංවී කර, 15.18 රැපයේ දැක්වෙන පරිදි ආධාරක දෙකක් මත නිදහසේ ප්‍රමණය කළ හැකි සේ සකස් කරගත් උපකරණයකි.

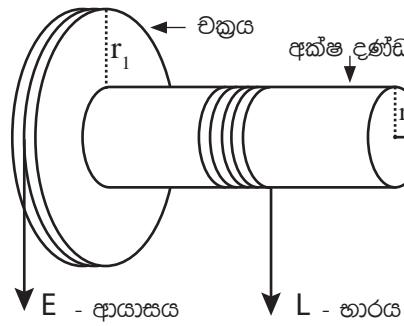

15.18 රැපය - බිඛරය

15.19 රැපය

ලි කඳ වටා කඩයක් ඔතා ඇතු. කඩයේ අනික් කෙළවරට බාල්දීයක් සම්බන්ධිත ය. වකැටිය කරකළන විට සිලින්ඩර්කාර ලි කඳ වටා කඩය එතෙයි. ඒ අනුව බාල්දීය එසැවේ. වකැටිය එක් වටයක් කරකළන විට, කඩය ද ලි කඳ වටා එක් වටයක් එතේ.

වකැටිය එක් වටයක් කරකළන විට, ආයාසය වලනය වන දුර, වටයක් කරකැවෙන වෘත්තයේ පරිධියට සමාන ය. එවිට භාරය එසැවෙන්නේ ලි කදේ පරිධියට සමාන උසකටයි.

මිටේ දිග වෘත්තයේ අරය (r_1) සමාන ය. එසේ නම් වෘත්තයේ විෂ්කම්භය එමෙන් දෙගුණයකි. ($= 2r_1$) පරිධිය එමෙන් $\frac{22}{7}$ (π ගුණයකි)

එම් නිසා මිට (වකැරිය) රුමක් කරකැකවීමේදී ආයාසය වලනය වන දුර = $2\pi r_1$

සිලින්ඩරාකාර ලී කදේ හරස්කඩ අරය r_2 නම් විෂ්කම්භය $2r_2$ වේ.

එක් වටයක් වකැරිය කරකවන විට, භාරය එසැවෙන උස (භාරය වලනය වන දුර) = $2\pi r_2$ වේ.

$$\left. \begin{array}{l} \text{එබැවින් වකුය හා අක්ෂ දැන්චි} \\ \text{යන්ත්‍රවල ප්‍රවේග අනුපාතය} \end{array} \right\} = \frac{\text{මිට වරක් කැරකීමේදී සැදෙන වෘත්තයේ පරිධිය}}{\text{ලී කදේ පරිධිය}}$$

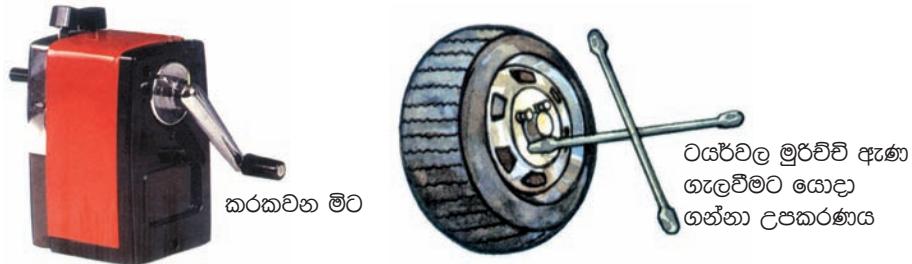
$$= \frac{2\pi r_1}{2\pi r_2}$$

$$= \frac{r_1}{r_2}$$

$$\left. \begin{array}{l} \text{වකුය හා අක්ෂ දැන්චි} \\ \text{යන්ත්‍රවල ප්‍රවේග අනුපාතය} \end{array} \right\} = \frac{\text{වකුයේ අරය}}{\text{අක්ෂ දැන්චිහි අරය}}$$

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ කුමක් ද? ලී මිටේ (වකැරියේ) දිග, ලී කදේ අරයෙන් බෙදු විට වකුය හා අක්ෂ දැන්චි යන්ත්‍රවල ප්‍රවේග අනුපාතය ලැබෙන බවයි.

වකුය හා අක්ෂ දැන්චි යන්ත්‍රවල භාවිත අවස්ථා කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

මෙහි ආයාසය ගොදුන්නේ මිටටයි.

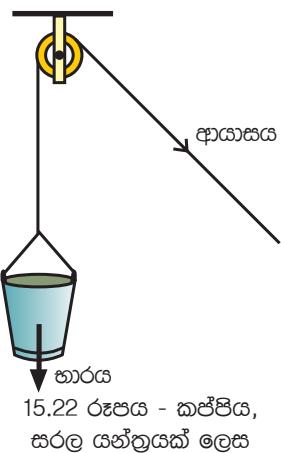

15.21 රැසපය - වකුය සහ අක්ෂ දැන්චිහි භාවිත

15.4 කප්පි

ලිඳකින් ජලය ලබා ගැනීමේදී කඩියකට ගැට ගැසු බාල්දිය ලිද ඉහළට යවා ජලය පිරිණු පසු ඉහළට එසැවීම අපහසු බවත් එය කප්පියක් හාවිතයෙන් කර ගැනීම පහසු බවත් මෙම පාඨමේ මුල් කොටසේදී සඳහන් කර ඇත. මේ අනුව කප්පිය සරල යන්තුයකි.

කඩියේ නිදහස් කෙළවරින් බලය යොදා බාල්දිය ඔසවන විට යෙදිය යුතු බලය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට 15.3 කියාකාරකමෙහි යෙදෙමු.

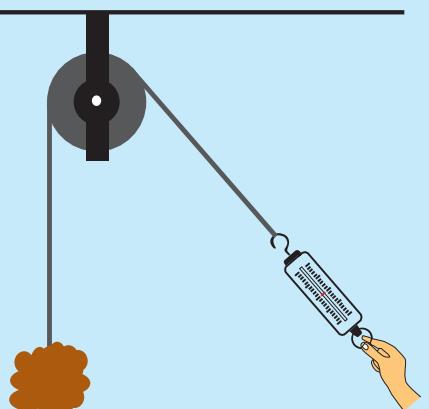

චියාකාරකම 15.3

අවශ්‍ය උවස: කප්පියක්, භාරයට අනුව ගැලපෙන ලැණුවක්, නිවිතන් තුලාවක්, ගල් කැටයක් හෝ ගැලපෙන භාරයක්

ක්‍රමය :

- ගල් කැටයක් හෝ ගැලපෙන භාරයක් ගෙන එහි බර නිවිතන් තුලාවෙන් මැන ගන්න.
- මෙම ගල් කැටය හෝ ගැලපෙන භාරය, 15.23 රුපයේ දැක්වෙන පරිදි කප්පියක් තුළින් යවා ලැණුවේ නිදහස් කෙළවරට නිවිතන් තුලාව සම්බන්ධ කරගෙන නිවිතන් තුලාවෙන් අදිමින් එහි පාඨාංකය මැන ගන්න.

ගල් කැටය හෝ ගැලපෙන භාරය කෙළින් ම නිවිතන් තුලාව හාවිතයෙන් ඔසවන විටත්, කප්පිය හාවිතයෙන් ඔසවන විටත් යොදන බලය ආසන්න වශයෙන් සමාන බව ඔබට පෙනෙනු ඇත (කප්පියේ සර්ෂණය නිසා මෙම බල දෙක අතර සුළු වෙනසක් දැකිය හැකි වනු ඇත).

යමක් කෙළින් ම එසැවීමේදී අප බලය යෙදිය යුත්තේ සිරස්ව ඉහළටයි. එහෙත් කප්පිය යොදා ගැනීමේදී අපට ලැණුව පහසු දියාවකට පවත්වා ගෙන (පහසු ආනතියකින් යුත්ත්තා තබා ගෙන) බලය යෙදිය හැකි ය. ඉහළට බල යොදනවාට වඩා පහළට බලය යෙදීම පහසු ය. එබැවින් තනි කප්පියක් හාවිතයෙන් බරක් එසැවීම පහසු ය.

කජ්පිය නම් සරල යන්තුය ආටිත සරල ගැටුවක් විසදු.

ඡලය පිරි බාල්දීයක බර 12 N ය. එය කජ්පියක් (බොලොක්කයක්) භාවිතයෙන් ඔසවන්නේ යැයි සිතන්න. (කජ්පියේ සර්ථකයක් තොමැති යැයි උපකල්පනය කරන්න.)

- i. මෙහි භාරය එසවීමට යොදන ආයාසය ද 12N වේ.

$$\begin{aligned} \text{යන්තු වාසිය} &= \frac{\text{භාරය}}{\text{ආයාසය}} \\ &= \frac{12 \text{ N}}{12 \text{ N}} \\ &= \underline{\underline{1}} \end{aligned}$$

- ii. ප්‍රවේග අනුපාතය

ආයාසය යම් දුරක් වලනය වන විට භාරය ද එපමණ උසකින් ම එසැවේ. එබැවින් ප්‍රවේග අනුපාතය 1ක් වේ.

- iii. යන්තුය වෙත සිදු කළ කාර්යය දැන් සොයමු.

යන්තුය වෙත කරන කාර්යය = ආයාසය x ආයාසය වලනය වන දුර
ආයාසය වලනය වන දුර 0.8 m කියා සිතමු.

$$\begin{aligned} \text{එවිට යන්තුය වෙත සිදු කළ කාර්යය} &= 12 \text{ N} \times 0.8 \text{ m} \\ &= \underline{\underline{9.6 \text{ J}}} \end{aligned}$$

- iv. යන්තුයෙන් සිදුවන කාර්යය ලේඛතට සොයමු.

$$\begin{aligned} \text{යන්තුයේ (කජ්පියෙන්) සිදුවන කාර්යය} &= \text{භාරය} \times \text{භාරය වලනය වූ දුර} \\ &= 12 \text{ N} \times 0.8 \text{ m} \\ &= \underline{\underline{9.6 \text{ J}}} \end{aligned}$$

- vi. මෙම යන්තුයේ කාර්යක්ෂමතාව

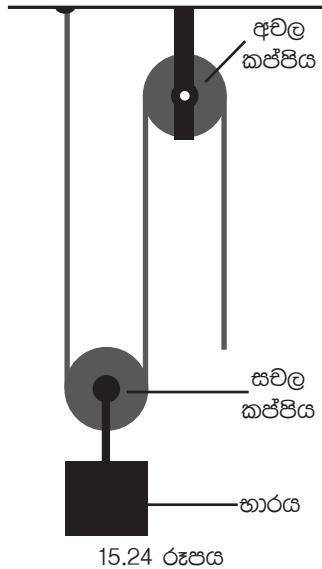
$$\begin{aligned} &= \frac{\text{යන්තු වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times 100 \% \\ &= \frac{1}{1} \times 100 \% \\ &= 100\% \end{aligned}$$

කප්පි පද්ධති

ලිඳකින් වතුර ඇදීමේ ද හාවිත වන කප්පියක සිදු වන එක ම වලිනය, එය සවි කර ඇති අක්ෂය වටා භුමණය වීම යි. මෙවැනි කප්පි අවල කප්පි ලෙස හැඳින්වේ. මිට අමතරව වලනය වන කප්පි සහිත කප්පි පද්ධති ද ඇත.

15.24 රූපයේ පෙන්වා ඇත්තේ අවල කප්පියකින් සහ සවල කප්පියකින් සමන්විත වන කප්පි පද්ධතියකි.

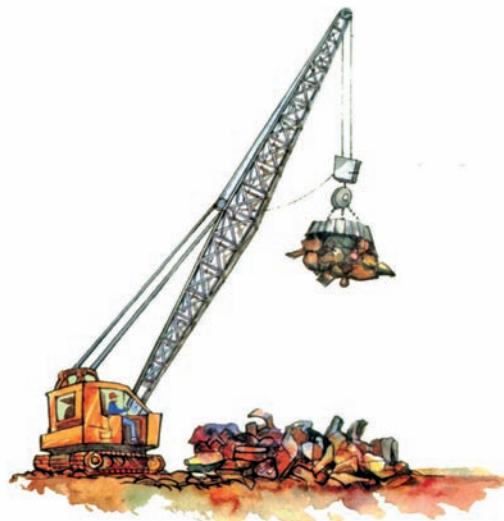
මෙහි ඇති සවල කප්පිය මත රහැන් පොටවල් දෙකකින් ඉහළට බල යෙදෙන නිසා, එක් රහැන් පොටකින් යෙදිය යුත්තේ හාරයෙන් අඩකට සමාන බලයකි. එම බලය අවල කප්පිය මතින් යන රහැන් පොට මගින් පහළට යෙදිය හැකි ය. එම නිසා මෙම කප්පි පද්ධතියේ යාන්ත්‍ර වාසිය දෙකක් වේ. මෙම යාන්ත්‍ර වාසිය අපට ලැබෙන්නේ සවල කප්පියෙන් පමණි. අවල කප්පියෙන් සිදු කරන්නේ බලය යෙදිය යුතු දිකාව වෙනස් කිරීම පමණි.

15.24 රූපය

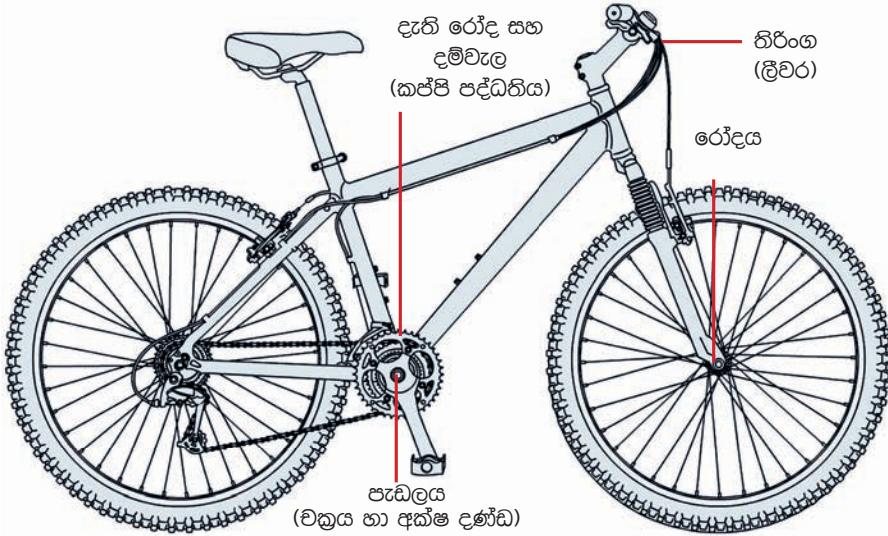
එනැම් සරල යන්ත්‍රයක යාන්ත්‍ර වාසිය වැඩි වන විට ප්‍රවේග අනුපාතය ද වැඩි වේ. මෙම කප්පි පද්ධතියේ ද, අප ආයාසය යොදන රහැන් පොට යම් දුරක් පහළට ගමන් කරන විට හාරය ගමන් කරන්නේ එම දුරෙන් අඩකි. එම නිසා ප්‍රවේග අනුපාතය දෙකක් වේ.

අවල සහ සවල කප්පි ගණනාවක් හාවිතයෙන් කප්පි පද්ධතියක යාන්ත්‍රික වාසිය විශාල ලෙස වැඩි කර ගත හැකි ය. දොඩුකරය කප්පි පද්ධති සහිත යන්ත්‍රයකි.

15.25 රූපය - දොඩුකරය

සංකීරණ යන්තු සාදා ගන්නේ සරල යන්තු කිහිපයක සංකලනයෙනි.
තිද්දූන :- පා පැදිය

15.26 රැකය - පාපැදිය

පැවරැම 15.1

එදිනෙදා ජීවිතයේ භාවිත කරන විවිධ යන්තු (මහන මැෂීම වැනි) නිරික්ෂණය කරන්න.
එම යන්තුවල යොදා ගෙන ඇති සරල යන්තු උපක්‍රම හඳුනා ගෙන නම් කරන්න.

සාරාංශය

- වැඩ පහසු කර ගැනීමට යන්තු භාවිත කෙරේයි.
- යන්තුය වෙත යම් බලයක් යොදා එම බලය භාරය වෙත සම්ප්‍රේෂණය වීමෙන් කාර්යය සිදු කෙරේ.
- යන්තුය වෙත යොදන බලය ආයාසය යි.
- යන්තුයෙන් මැඩ පවත්වන බලය භාරය යි.
- ලිවරය, ආනත තලය, වකුය හා අක්ෂ දුන්ච හා ක්‍රේඩ් ලෙස සරල යන්තු ප්‍රධාන වර්ග හතර කි.
- සරල යන්තු සංකලනය කිරීමෙන් සංකීරණ යන්තු සාදා ගැනේ.
- සරල යන්තු පිළිබඳව කරනු ලබන ගණනය කිරීමෙන් දී යොදා ගන්නා සම්කරණ පහත දැක්වේ.

$$\text{යාන්තු වාසිය} = \frac{\text{භාරය}}{\text{ආයාසය}}$$

$$\text{ප්‍රවේග අනුපාතය} = \frac{\text{ආයාසය වලනය වූ දුර}}{\text{භාරය වලනය වූ දුර}}$$

$$\text{කාර්යක්ෂමතාව} = \frac{\text{යාන්තු වාසිය}}{\text{ප්‍රවේග අනුපාතය}} \times 100$$

අභ්‍යාස

01) දී ඇති පිළිතුරු අතරින් නිවැරදි හෝ වඩාත් ගැලපෙන පිළිතුර තෝරන්න.

1. යන්තු මගින් සිදු නොවන්නේ කුමක් ද?
 1. භාරයට වඩා ආයාසය අඩු කර දීම.
 2. ආයාසය යෙදිය යුතු දිගාව පහසු දිගාවකට වෙනස් කර දීම.
 3. යන්තුය වෙත යම් බලයක් යෙදීමෙන්, යන්තුය මගින් කාර්යය සිදු කර ගැනීම.
 4. යන්තුය වෙත කරනු ලබන කාර්යයට වඩා වැඩි කාර්යයක් යන්තුයෙන් කර ගැනීම.
 2. මෙයින් සරල යන්තුයක් නොවන්නේ කුමක් ද?
 1. ගිරය
 2. කප්පිය
 3. කුක්කුද්‍ය
 4. මෝටර් රථ ඇන්පිම
 3. එක්තරා ලිවරයක් වෙත 12 N ක ආයාසයක් යොදා 48 N භාරයක් එසැවිය හැකි ය. මෙම යන්තුයේ යාන්තු වාසිය කෙතෙක් ද?
 1. 1
 2. 2
 3. 3
 4. 4
 4. ආනත තලය නම් යන්තු වර්ගයට අයත් නිදුස් පමණක් ඇති පිළිතුර තෝරන්න.
 1. ඉස්කුරුප්පු නියන, කුක්කුද්‍ය, පියගැට පෙළ
 2. ඉස්කුරුප්පු නියන, පියගැට පෙළ, අලවංගුව
 3. ඉස්කුරුප්පු ඇණය, කුක්කුද්‍ය, ඉනිමග
 4. පියගැටපෙළ, ඉස්කුරුප්පු ඇණය, බිහි අඩුව
 5. භාරයට වඩා වැඩි ආයාසයක් යෙදීම හැම විට ම අවකාශ වන අවස්ථා පිළිබඳ සාකච්ඡාවක දී ලමුන් දෙදෙනෙක් පහත දැක්වෙන ප්‍රකාශ කරයි.

A ඉස්කුරුප්පු ජැක්කුව භාවිතයේ දී භාරයට වඩා වැඩි ආයාසයක් යෙදිය යුතු ය.

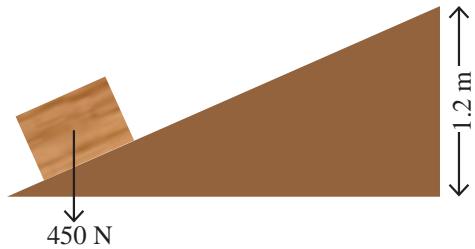
B තනි කප්පිය භාවිතයේ දී යෙදිය යුතු ආයාසය භාරයට වඩා වැඩි ය.

C තුන්වෙනි ලිවර භාවිතයේ දී යොදන ආයාසය හැම විට ම භාරයට වඩා වැඩි ය.
- මින් වඩාත් නිවැරදි වරණය තෝරන්න.

	A ප්‍රකාශය	B ප්‍රකාශය	C ප්‍රකාශය
1	නිරවද්‍ය	සාවද්‍ය	නිරවද්‍ය
2	සාවද්‍ය	සාවද්‍ය	සාවද්‍ය
3	සාවද්‍ය	නිරවද්‍ය	නිරවද්‍ය
4	නිරවද්‍ය	නිරවද්‍ය	නිරවද්‍ය

අභ්‍යාස

- 2) අභ්‍යාස පොතේ පිටපත් කරගෙන හිස්තැන් පුරවන්න.
- යන්ත්‍රයක් වෙත යොදන බලය නම් වන අතර යන්ත්‍රයෙන් මැඩ පැවැත්වෙන බලය නම් වේ.
- 3) 1. යන්ත්‍රවලින් කාර්ය පහසු කර දෙන ප්‍රධාන ක්‍රම දෙක සඳහන් කරන්න.
 2. ලිවර වර්ග තුනෙහි ආයාසය භාරය හා ධරය යෙදෙන ස්ථාන එකිනෙකට වෙනස් වන අයුරු පෙන්වීමට රුප සටහන් තුනක් අදින්න.
 3. ආනත තලය සාමාන්‍ය පිවිතයේ භාවිත වන අවස්ථා දෙකක් සඳහන් කරන්න.
- 4) 450 N භාරයක් 1.2 m උසකට එසැලීමට ආනතව තැබූ ගක්තිමත් ලැල්ලක් යොදා ගන්නා අයුරු රුප සටහනක දැක්වේ. මෙහි දී යෙදීමට සිදුවන ආයාසය 150 N වේ.
- මෙම ආනත තලයේ කාර්යක්ෂමතාව 60% කි.
- ආනත තලයේ යාන්ත්‍ර වාසිය සොයන්න.
 - යොදා ගත් ලැල්ලේ දිග ගණනය කරන්න.
 - මෙහි ප්‍රවේග අනුපාතය සොයන්න.
 - මෙහි දී සිදු කෙරෙන ප්‍රදාන කාර්ය කෙතෙක් ද?
 - මෙහි දී සිදු කෙරෙන ප්‍රතිදාන කාර්ය කෙතෙක් ද?

පාර්ශ්වාක්‍රීය වචන

සරල යන්ත්‍ර	- Simple machines
ලිවර	- Levers
ධරය	- Fulcrum
භාරය	- Load
ආයාසය	- Effort
ආනත තලය	- Inclined plane
කළේපි	- Pulleys
යාන්ත්‍ර වාසිය	- Mechanical advantage
ප්‍රවේග අනුපාතය	- Velocity ratio
කාර්යක්ෂමතාව	- Efficiency
ප්‍රදාන කාර්යය	- Work input
ප්‍රතිදාන කාර්යය	- Work output
සංකීර්ණ යන්ත්‍ර	- complex machines